

PARAULA I VIDA

«Vós en el Jordà anuncieu amb signes admirables el nou Baptisme»

El sant Baptisme és el fonament de tota la vida cristiana, el pòrtic de la vida en l'Esperit i la porta que obre l'accés als altres sacraments. Pel Baptisme som alliberats del pecat i regenerats com a fills de Déu, esdevenim membres del Crist i som incorporats a l'Església i fets participants de la seva missió. El Baptisme és el sacrament de la regeneració per l'aigua i en la paraula» (CEC 1213). Sorprenen els dons que rebem

pel Baptisme, si en som conscients del que aquest representa. La comunitat cristiana n'ha de prendre consciència de la realitat i exigències del Baptisme, enmig una societat secularitzada, on famílies tradicionalment cristianes no bategen als seus fills, i després demanen el Baptisme perquè aquests puguin rebre la Primera Comunió. Però creix també el nombre d'adults que demanen el Bateig per participar de la vida cristiana.

Tot això situa al centre de la pastoral el gran tema de la «Iniciació Cristiana», és a dir, com arribar a ser cristians. És de gran actualitat l'afirmació de Tertul·lià: «ningú no naix cristià. Som cristians per la fe i el Baptisme»; és a dir: «som cristians per la gràcia de Déu». En realitat, és

Déu mateix qui ens inicia a la vida cristiana i suscita en nosaltres la resposta de la fe, a la que hem despertat i hem estat educats al si de la comunitat eclesial, que inclou les nostres famílies, l'ambient religiós dels nostres pobles manifestat de tantes maneres en la pietat popular, en la devoció a la Mare de Déu, en les grans festes, i també les distintes formes d'ensenyament i catequesi.

Però les coses han canviat. Podríem dir que ens trobem en circumstàncies semblants als primers temps de l'Església. La fe cristiana no és una realitat pacíficament acceptada, sinó que, tot i que mantenim el costum de batejar als infants al poc de nàixer, ens trobem davant una nova realitat. Es necessita una proposta explícita de la fe que faci fructificar el do de la vida nova, el qual, pel Bateig, ha estat sembrat al nostre cor. Per portar endavant aquesta proposta de la fe, l'Església compta des d'antic amb un camí assenyalat: el «Catecumenat Baptismal». A través d'aquest camí, unint la Paraula i la pregària, la conversió i els sacraments, pas a pas, arribem a ser cristians, a rebre els «sacraments que ens fan cristians», el primer dels quals és el Baptisme.

El papa Joan Pau II ens deia que «tota la nostra Església ha de posar-se en estat d'Iniciació, percebent i acollint més decididament la novetat de l'Evangeli per poder anunciar-la ella mateixa». Una invitació a fer realitat a les nostres comunitats parroquials. El Bateig de Crist al Jordà és l'anunci del nostre Baptisme, el qual hem de preparar i desenvolupar a través d'una catequesi al servei de la Iniciació Cristiana.

† **Javier Salinas i Viñals**

Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Festa de sant Antoni Abat a Lleida

Dijous 17 de gener, la Congregació de la Puríssima Sang i els Jesuïtes de Lleida, celebraran a l'església de la Sang la festa del seu titular sant Antoni Abat. A les 11 del matí, Missa solemne i tot seguit benedicció d'animals a la porta de l'església, a càrrec del prior de la Congregació Mn. Ramiro Viola. Eucaristia a les 8 del matí i a les 7 i 8.30 tarda. Durant tot el matí es podrà recollir el «Pa Beneït». A les 12 del migdia, repic de les campanes de la Seu Vella en honor del sant, a càrrec de la Confraria de Campaners de Catalunya. Dissabte 19, 11 matí Missa de sant Antoni a l'església de Sant Llorenç i tot seguit, a la Rambla d'Aragó, benedicció del pa i de les carrosses dels Tres Tombs.

El pessebre monumental de les Germanetes dels Pobres celebra el seu XXV aniversari

El pessebre de 17 m², que cada Nadal des de fa vint-i-cinc anys es munta en el menjador de la residència Juana Jugan de les Germanetes dels Pobres, ha obtingut el Primer Premi del Concurs de Pessebres en la categoria de Pessebres Monumentals. L'autor és el treballador de la residència i pessebrista Josep Figueres, amb la col·laboració de la seva esposa Montserrat Lluna. Una de les moltes persones que l'han visitat durant les festes, ha estat el bisbe Salinas, felicitant les religioses per haver mantingut aquesta tradició i als seus autors pel seu magnífic treball d'art i fe. El pessebre pot visitar-se fins al 2 de febrer, festa de La Candelera.

CONGRÉS INTERNACIONAL

Parròquia, comunitat missionera

La Facultat de Teologia de Catalunya i el Centre d'Estudis Pastoral de les Diòcesis Catalanes, en la celebració del 40è Aniversari de la seva creació, han organitzat conjuntament un Congrés Internacional sobre una de les institucions més importants de l'Església en la seva tasca d'acompanyament de les persones en la fe. Aquesta institució pedagògica és la parròquia. El Congrés es realitzarà del 17 al 19 del proper mes de gener, a la seu de la Facultat de Teologia de Catalunya, situada al carrer Diputació 231 de Barcelona (tel. 934 534 925, www.teologia-catalunya.cat).

La parròquia és una institució que té molts segles d'existència i que fins ara ha estat capaç d'adaptar-se als nous reptes que es van produint al llarg de la història. El nostre temps, també, planteja uns nous desafiaments cadents a la institució parroquial. Aquesta és la raó que ha motivat la celebració d'aquest Congrés de Teologia Pastoral.

Com anuncia el títol del congrés, els reptes del nostre temps giren a l'entorn de dos elements. El primer és la capacitat de pensar la parròquia com a comunitat de persones que són capaces d'establir unes relacions de maduresa humana, d'amor i de fe. El segon element és la capacitat de servir les dones i els homes del nostre temps en la recerca del sentit de la vida, és a dir, d'acompanyar-los en les seves alegries i tristesses, en les seves esperances i angoixes.

D'aquesta manera, la comunitat reunida en la taula de l'eucaristia és significativa enmig de la societat mitjançant el servei de *rentar els peus* davant el dolor del món. D'una Església que estima no se'n riu ningú, perquè té credibilitat, és significativa i anuncia la *nova humanitat* que tothom està esperant.

El Congrés sobre «La Parròquia, comunitat missionera» intentarà afrontar aquestes necessitats urgents mitjançant cinc ponències de teòlegs de diversos països europeus, dues taules rodones i tres tallers sobre la «Parròquia - territori», sobre les «Unitats pastorals o agrupacions de parròquies» i sobre la «Formació dels agents de la pastoral».

Els dies 17, 18 i 19 de gener de 2008, doncs, la gent que vivim i sentim la importància de la parròquia per la transmissió de la fe, tenim una bona avinentesa per respondre a aquests reptes del nostre temps i convertir les dificultats en signes d'esperança i en oportunitats per créixer.

Ramon Prat i Pons,

professor de la Facultat de Teologia de Catalunya

Cloenda del Cicle de Nadal i lliurament de premis dels concursos de pessebres

Diumenge 13 de gener, 11.30 del matí a l'Auditori Enric Granados, Cloenda del Cicle de Nadal de l'Aggrupació llerdenca de Pessebristes: Actuació de la Coral Naixent i Rondalla Amics de l'Art, lliurament de Premis dels Concursos de Pessebres i cantata final amb la interpretació del conte de Nadal «El trenca-nous i el Rei dels rats», amb música de Douglas Coombes. Participaran sis corals infantils. Presidirà l'acte els bisbe Xavier Salinas.

EL BAPTISME DEL SENYOR

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

► Salm responsorial (28)

R. Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R. La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R. El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R.

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que tu em bategis. ¿Com és que tu vénis a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.»

Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Así dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, a quien prefiero. Sobre él he puesto mi espíritu, para que traiga el derecho a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, el pábilo vacilante no lo apagará. Promoverá fielmente el derecho, no vacilará ni se quebrará, hasta implantar el derecho en la tierra, y sus leyes que esperan las islas.

Yo, el Señor, te he llamado con justicia, te he cogido de la mano, te he formado, y te he hecho alianza de un pueblo, luz de las naciones. Para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la prisión, y de la mazmorra a los que habitan en las tinieblas.»

► Salmo responsorial (28)

R. El Señor bendice a su pueblo con la paz.

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo un grito unánime: «¡Gloria!» / El Señor se sienta por encima del aguacero, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envió su palabra a los israelitas, anunciando la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, fue Jesús de Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?» Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Está bien que cumplamos así lo que Dios quiere.»

Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrió el cielo y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz del cielo que decía: «Este es mi hijo, el amado, mi predilecto.»

El Baptisme de Crist, pintura de Tintoretto, s. xvi

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Comença el temps de durant l'any.

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 1Sa 1,1-8 / SI 115 / Mc 1,14-20 ■ **dimarts**: 1Sa 1,9-20 / 1Sa 2,1-8 / Mc 1, 21b-28 ■ **dimecres**: 1Sa 3,1-10.19-20 / SI 39 / Mc 1,29-39 □ **dijous**: 1Sa 4,1-11 / SI 43 / Mc 1,40-45 ■ **divendres**: 1Sa 8,4-7.10-22a / SI 88 / Mc 2,1-12 ■ **dissabte**: 1Sa 9,1-4.17-19;10,1a / SI 20 / Mc 2,13-17 ■ **diumenge** vinent, II durant l'any (lit. hores: 2a setm.): Is 49,3.5-6 / SI 39 / 1Co 1,1-3 / Jn 1,29-34.

COMENTARI

El Baptisme de Jesús

El poble d'Israel no tenia profetes i semblava allunyat de Déu. Tot d'una, en un lloc desert, al marge del Jordà, apareix un veritable profeta que predica i bateja. La gent es posa a la fila i es fa batejar amb el baptisme de conversió. Fer-se batejar significava canviar radicalment de vida, per abandonar la maldat i fer el voler de Déu.

Un home apareix per fer-se batejar: Jesús, de Natzaret. Joan Baptista, amb raó, no entén que Jesús vulgui ser batejat. Per això li diu: «Sóc jo el qui necessita ser batejat per tu, i tu vénis a mi?» És una frase de cortesia que indica que Joan té clares les coses: «Jo us batejo amb aigua, però el qui ve després de mi és més

fort que jo, i jo no sóc digne ni de portar-li les sandàlies. Ell us batejarà amb Esperit Sant i amb foc» (Mateu 3,11).

La resposta de Jesús és enigmàtica: «Deixa'm fer ara. Convé que complim d'aquesta manera tot el que Déu vol» (literalment: «Convé que complim tota justícia», Mateu 3,15). La justícia és l'actitud del qui compleix tota la Llei de Déu. L'actitud del qui fa tot el bé que Déu vol. Per això complir tota justícia equival a fer, en tot, el que Déu vol. Jesús vol dir: ara comença una nova justícia entre els homes, coincidint amb el voler de Déu.

Per això és tan important el Baptisme de Jesús que ell rep en nom de tot el seu poble pecador. Ara, en el

Baptisme, es manifesta el Just. Ara, en el Baptisme, ens convertim al Just, que és Jesús cap de tota la humanitat i Fill de Déu. Per això l'escena del Baptisme transparenta el cel ben obert amb l'Esperit santificador que baixa en forma de colom i amb la veu del Pare que proclama: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut» (Mateu 3,17). El voler de Déu Pare és Jesús. Per això nosaltres hem de portar la seva vida.

Avui és una festa de manifestació que continua la festa de la manifestació als Mags —així ho subratllen les Esglésies d'Orient. Avui és una festa de conversió radical a la forma de vida de Jesús.

Josep M. Rovira Bellosso

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

El Baptisme del Senyor

El Baptisme al Jordà és l'eclosió de la Trinitat que revela l'autèntic messianisme. Jesús, en primer lloc, assumeix del tot la voluntat de conversió que el poble afirmava quan s'acostava al Jordà i rebia el bany purificador de Joan un cop reconeguts els propis pecats. La voluntat de conversió que el poble afirmava amb aquest gest, Jesús l'assumeix del tot. No ens ha de meravellar el desconcert de l'Església antiga quan es plantejava per què el sant, l'innocent, el qui venia a llevar el pecat del món, se sotmetia a un ritu propi de pecadors. La resposta arribà molt aviat: Jesús havia vingut al món a fer-se solidari d'aquests pecadors. Amb una fraternitat salvadora, redemptora. Jesús, doncs, amb el seu gest mostrava fins a quin punt s'havia fet un dels nostres, i al mateix temps ens purificava.

Jesús rep el testimoniatge del Pare en la seva missió: «Tu ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut» (Lc 3,22). I també és important el davallament de l'Esperit: amb una imatge simbòlica —el colom— es manifesta la presència activa de l'Esperit en la humanitat de Jesús. L'Esperit el fa Crist, Messies, Ungit. Ell inspirarà les seves paraules i les seves accions perquè visqui l'obediència al Pare fins a la creu, fins a la glorificació.

En el Baptisme, Jesús assumeix, per no deixar-la més, la consciència que el veritable messianisme consisteix a ser el Servidor sofrent, Servent escollit, estimat, disposat a complir «tota justícia» (Mt 3,15), és a dir, a ser totalment fidel a la voluntat de Déu.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

CENTENARIO DEL HNO. ANTONIO JÁCOME PUMAR (1908-2008)

Apóstol de los tuberculosos pobres de Barcelona

Fue el apóstol de los enfermos tuberculosos pobres del Distrito V.º —antes denominado *Barrio Chino* de Barcelona— en la difícil posguerra (años 1940), atendiendo como hermano camilo a los enfermos de tuberculosis dados de alta médica pero que carecían de familia, o estaban sin recursos, sin techo o malvivían, expuestos a recaer en esta enfermedad, que fue un temible azote durante años... Se dedica a subir y a bajar pisos, ir a pensiones y andar por las calles para atender, distribuir medicamentos, alimentos y recoger a los enfermos pobres de pulmón y llevárselos a su casa. Así nace, en 1946, el Instituto de los Hermanos Misioneros de Enfermos Pobres, bajo el carisma de San Camilo de Lelis, que es la Casa de Reposo San Camilo, del Guinardó (Barcelona), que acoge a los enfermos pobres después de haber sufrido una operación quirúrgica de pulmón o de cáncer u otra enfermedad, que están sin nadie y sin medios para hacer una convalecencia: Se los acoge, se los cuida, se los alimenta... hasta su total recuperación.

El doctor Pere Tarrés, médico neumólogo y sacerdote, hoy beato, fundó la Clínica de Ntra. Sra. de la Merced para enfermos afectados de tuberculosis pulmonar. Una vez intervenidos quirúrgicamente, y sin recursos económicos, se los enviaba al Hno. Antonio que los acogía «como otros Cristos sufrientes» para cuidarlos en su Casa de Reposo San Camilo.

Mons. Daumal, obispo auxiliar emérito de Barcelona, afirma: «El Hno. Antonio fue un servidor extraordinario de los enfermos. Recuerdo que al visitar con él a enfermos que padecían un vómito de sangre, el Hermano los limpiaba, los cuidaba, les daba ánimo y se los llevaba a su Casa de Reposo del Guinardó.»

Un testimonio de excepción es el del cardenal Jubany, arzobispo de Barcelona, quien afirmaba: «Nunca he conocido a nadie con tanta caridad como el Hno. Antonio Jácome; fue un alma gemela a la de san Camilo de Lelis y a la de san Juan de Dios.»

El lema del hermano Antonio fue: «Deseo amar a Dios sobre todas las cosas y al prójimo... por amor de Dios.»

Hno. José M.ª Sanz Esteve

SANTORAL

13. ✠ Diumenge. Baptisme del Senyor. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església. Sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. Dilluns. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. Dimarts. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. vi); sants Habacuc (s. vii aC) i Miquees (s. viii aC), profetes; sant Efsi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; beat Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

16. Dimecres. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. i), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. Dijous. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. Divendres. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. Dissabte. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. iii); sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal. Beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

ENTREVISTA

MARTA NIN

Un apòcrif modern

Dones en camí (Col. «El Gra de Blat», Publicacions de l'Abadia de Montserrat) és un llibre de relats breus sobre la vida de quinze dones, esmentades en algun passatge dels Evangelis. En un moment de cadascun dels relats, un home en el qual s'intueix la presència del sagrat es creua en el camí de cada protagonista i, trencant esquemes convencionals, transforma la seva realitat vital. Aquest home es diu Jesús de Natzeret. L'autora de l'obra, Marta Nin, casada, mare de dos fills i resident a Roma, des d'on fa de corresponsal de diferents mitjans de comunicació catalans, qualifica el llibre com «un apòcrif del segle XXI en clau femenina».

Què la porta a fer aquest llibre?

Volia relatar literàriament com van viure i veure Jesús de Natzeret les dones que el van conèixer en persona i alhora remarcar com la trobada amb Jesús va capgirar la seva vida. El llibre és com un apòcrif modern. Tot i que se'n van publicant, sovint no s'escriuen des del punt de vista de la fe i, en el cas d'aquests relats, no és així. Inicialment, se'm va acudir d'escriure tot un llibre narrat la història de Marta de Betània. Volia explicar el ministeri de Jesús fins a la seva mort i resurrecció des de la perspectiva de Marta. Donant-li voltes, però, van anar emergint les altres dones i vaig acabar per fer un recull de relats.

És una obra feminista?

El llibre deixa clar que, a les dones que va conèixer, Jesús els va donar una dignitat que no tenien, els va rescatar de la marginació i l'estigmatització de la societat de l'època —tant jueva, com romana o hel·lènica. Jesús va trencar esquemes en aquest sentit. I no només en aquest, evidentment. M'interessava recuperar aquestes dones de l'anonimat i donar-los el relleu que mereixen, però he de dir que el llibre no fa una lectura teològicament feminista dels relats dels Evangelis.

La figura de Jesús tanca cada història. Per què el considera important en la seva vida?

Perquè fins i tot quan jo vaig deixar de creure Ell no va deixar de creure en mi. Perquè és viu de debò i amb el seu Esperit continua revelant-nos, com diu sant Pau, «l'amplada i la llargada, l'alçada i la profunditat» de l'amor de Déu. Ell ens apropa a la Realitat Última, al Tot infinit i etern fent-nos participants de la seva plenitud.

Òscar Bardaji i Martín

VÍCTIMAS Y MATONES

El acoso escolar entre iguales

Hasta hace relativamente poco tiempo, nadie pensaba que en la escuela pudieran producirse hechos tan violentos, de tanta maldad, como éstos de los que nos tienen habitualmente informados ahora los medios de comunicación. Vejaciones inverosímiles de compañeros, brutales agresiones con grave daño físico, suicidios por no poder aguantar más...

El *bullying* (del inglés *bull*, toro) es la denominación introducida por el británico D. Olweus para definir este proceso de abuso e intimidación sistemática por parte de un niño hacia otro que no tiene posibilidad de defenderse. En adelante utilizaré los términos castellanos *matón*, para referirme a este verdugo escolar (equivalente al *bully* inglés), y *acoso* para referirme al proceso de victimización (equivalente al *bullying* inglés).

Son tres los actores principales o protagonistas que intervienen en el escenario del acoso:

—un líder (el matón), que usa estrategias negativas para mantener el control no sólo sobre la víctima sino también hacia una gran parte de sus compañeros;

—una víctima (o varias) que probablemente sirva desde hace tiempo como chivo expiatorio del grupo;

—y los espectadores, que son el resto de compañeros que contemplan la escena, de manera activa (aplaudiendo la agresión y jaleando al matón) o pasiva (estando callados). Y en este último grupo de espectadores, en algunos casos, se podría incluir a maestros que prefieren no involucrarse y hacen la vista gorda ante la victimización de su alumno. También hay que destacar el carácter cambiante de estos actores, lo que Nora Rodríguez denomina la *danza circular*: un matón puede acabar convirtiéndose en víctima y la víctima puede convertirse en verdugo actuando de modo provocador.

Dr. Paulino Castells

(*Víctimas y matones*. Ed. Ceac, Barcelona 2007)

AGENDA

Confirmacions a Soses.—Diumenge 13 de desembre, 11 del matí, Eucaristia de Confirmacions a Soses.

Set de Déu.—Diumenge 13, de 2/4 de 5 a 8 tarda, a l'Acadèmia Mariana, inici de l'Espai de discerniment i acompanyament vocacional per a joves «Set de Déu».

Hora Santa per les vocacions.—Diumenge 13, 6 tarda a la capella del Santíssim de la Catedral, Hora Santa per les vocacions, organitzada per la delegació de Pastoral Vocacional.

Ordenació de diaconal a la catedral.—Diumenge 13, 7.30 tarda a la catedral, ordenació de diaca permanent de Mateu Hidalgo, presidida pel bisbe Xavier Salinas.

Trobada Secretariat Popular.—Dilluns 14, 6 tarda, trobada i reunió del Secretariat de Pietat Popular.

Curs de Formació de l'Antic Testament.—Dimarts 15, 7.30 tarda a l'Acadèmia Mariana, inici del Curs «Aproximació a l'Antic Testament», a càrrec del claretjà Jaume Sidera, organitzat per l'Hospitalitat de Lourdes.

Recés Mensual Dones d'AC.—Dimarts 15, al casal d'Acció catòlica, recés mensual de les dones d'AC.

Festa de Sant Pau Ermità a Llardecans.—Dimarts 15, 7 tarda, Missa amb benedicció del «Pa de Sant Pau».

Tridu de Sant Sebastià al Pont de Suert.—Dies 16, 17 i 18, a les 8 de la tarda, Tridu de la 222 festa de Sant Sebastià al Pont de Suert. Dissabte 19, 8 tarda, Eucaristia de la vetlla del Sant. Diumenge 20, 11.30 Missa major i processó.

Festa de Sant Antoni Abat.—Dijous 17, festa de Sant Antoni Abat a: La Granadella 11.30 del matí, Missa a l'ermita de Sant Antoni; Sarroca, 12 migdia, Missa, veneració de la relíquia, benedicció del pa i processó; Castellans, 12 del migdia, Missa i benedicció de la Coca de Sant; Vilaller, 12 del migdia, Missa a l'ermita de Sant Antoni; Llardecans, 7 tarda, Missa i benedicció del pa.

Cicle conferències «El bé».—Dijous 17, 7.30 tarda a l'IEI, conferència del cicle «El bé» de l'IREL «La política i la felicitat», a càrrec de Josep M. Carbonell.

Cine-fòrum «María llena de gracia».—Divendres 18, 8 tarda a l'Acadèmia Mariana, organitzat per les delegacions de Missions i Pastoral de Joventut.

Trobada de formació de catequistes.—Dissabte 19, de 9.15 a 1.15 del matí, a l'Acadèmia Mariana, Trobada de Formació de Catequistes d'infants, adolescents i joves, organitzada per les delegacions de Catequesi i Joventut. Ponència del bisbe Xavier Salinas «El catequista en un món de comunicació» i xerrada «Materials per a preparar la Pasqua», per Mn. Tomàs Mor, de la diòcesi de Tortosa.

RESSONS DE NADAL A LA DIÒCESI

La parròquia de Sant Pau del barri de la Mariola guanya el Concurs de Pessebres

El pessebre monumental de la parròquia de Sant Pau del barri de la Mariola de Lleida, que tots els anys munta Virgilio del Olmo, ha guanyat el Primer Premi del LXXIII Concurs de Pessebres en l'apartat d'església i parròquies, organitzat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes. El segon premi ha estat per la parròquia de la Mercè i el tercer pel santuari-parròquia de Santa Teresina. El jurat ha atorgat accèssits als pessebres dels pares franciscans i de les parròquies de la Sagrada Família i Santa Teresa Jornet; així com mencions honorífiques als de les parròquies de Sant Martí, Sant Salvador de Pardinyes, Verge dels Pobres del Secà de Sant Pere, Sant Llorenç, Mare de Déu del Pilar, Santa Maria Magdalena i religioses Cordimarianes.

Homenatge a Josefina Barreu i Mn. Antonio Rubiella en el Cicle de Nadal de la parròquia de Sant Martí

El 13 i 14 de desembre els locals parroquials de Sant Martí, van acollir el tradicional Cicle de Nadal, organitzat pel Grup de Dones de la parròquia i amb una notable assistència. Un taller de guarniments nadalencs, com muntar el pessebre, cuina de Nadal i les tradicions i costums cristianes del Nadal, foren alguns dels continguts del curset que va cloure el bisbe Xavier Salinas, la tarda del divendres 14 de desembre. Tot seguit a la parròquia presidí l'Eucaristia, on es recordà i pregà per Josefina Barreu, promotora d'aquest cicle de Nadal que ara porta el seu nom i per Mn. Antonio Rubiella, el seu vicari durant 43 anys que morí el dia de Tots Sants. Al final de la celebració la filla de la Josefina i el germà de Mn. Antonio, van rebre un

quadre amb una composició de l'antiga església romànica de Sant Martí obra de José A. Ferrer, amb una placa de record i homenatge pel seu testimoni, exemple i estima a la parròquia de Sant Martí.

El bisbe Salinas celebra el Nadal a la residència Juana Jugan de les Germanetes dels Pobres

El Sr. Bisbe va compartir la festa de Nadal amb els ancians de la residència Juana Jugan de les Germanetes dels Pobres de Lleida. La visita de Mons. Salinas, que anava acompanyat pel secretari general del bisbat Mn. Daniel Turmo, s'inicià amb una trobada amb la comunitat de religioses, encapçalada per la seva superiora la germana Teresa Montserrat. Tot seguit participà en la festa nadalenca organitzada pels ancians de la residència, on no hi va faltar l'escenificació d'un Pessebre Vivent i el tradicional cant de nades.

Recepció de Nadal al Palau Episcopal

El 22 de desembre l'anomenat Saló del Trono del Palau Episcopal, recentment rehabilitat; va acollir la recepció de Nadal convocada pel bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas, per tal de compartir i felicitar les festes al personal de la Cúria, als rectors de la ciutat, Capítol catedral i altres organismes diocesans.

El bisbe Salinas es congratulà de la restauració d'aquestes dependències curials i convidà als presents i a tota la diòcesi, a commemorar la Nativitat del Senyor viscuda des de la joia humana i la vivència religiosa.

EL NADAL I ELS SANTS PARES

Pregó de la periodista i corresponsal a Roma Paloma Gómez Borrero

El vespre del 22 de desembre, el Saló de Plens del Palau de la Paeria de Lleida, va acollir l'Obertura del Cicle de Nadal, organitzada conjuntament per la Paeria i l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

La periodista i corresponsal a Roma Paloma Gómez Borrero, féu enguany el Pregó amb la glossa «El Nadal i els Sants Pares». Evocà primerament a Francesc d'Assís i la data del 24 de desembre de 1223, quan el Sant muntà en la cova del petit poble de Grecco un Pessebre, en aquell cas vivent: «...a partir d'aleshores es va estendre el costum de representar de forma plàstica la vinguda de Jesús», digué.

Borrero explicà que l'any 1982, el papa Joan Pau II va voler que a la Plaça de Sant Pere del Vaticà, a la vora de l'arbre de Nadal es col·loqués un «Presepio», que cada any des d'aleshores, s'enriqueix amb noves figures. També es referí a la tradició dels Sants Pares

de posar el Pessebre en els apartaments apostòlics. De Pau VI recordà que al ser elegit l'any 1958, va voler anar a celebrar el seu primer Nadal com a Papa a Betlem, celebrant l'Eucaristia en la gruta de la Nativitat en la vigília de la festa de l'Epifania: «...pau

a aquesta Terra Santa i per a tots aquells que l'habituen», fou la seva crida en la terra on nasqué Jesús», recordà la periodista. La seva glossa la va concloure evocant una tradició de la ciutat de Roma, aquest any traslladada a la parròquia de Sant Martí de Lleida, pel rector i consiliari dels pessebristes Mn. Vicenç Alfonso. Es tracta de la benedicció de la figureta del Nen Jesús dels Pessebres, que tots els anys fa el Papa a la Plaça de Sant Pere del Vaticà. La pregonera recordà les paraules que Benet XVI digué enguany als milers d'infants que hi anaren amb els seus «Bambinellos»: «...el Pessebre és important com a punt de referència del gran misteri del naixement del fill de Déu». El bisbe Xavier Salinas, en les seves paraules de cloenda, agrai a Gómez Borrero el seu pregó i també es referí al pessebre, afirmant que la humilitat es la seva pedagogia: «...el pessebre humil i senzill, ens presenta la grandesa de Déu».